

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Václava Trajera ve věci

žalobce: **J. Š.**, narozený dne „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátkou JUDr. Helenou Tukinskou,
sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2017, č. j. 1552/ZPZ/2016-81,

takto:

- I.** Žaloba **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000 Kč. Částka 3 000 Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce podal prostřednictvím své právní zástupkyně ke zdejšímu soudu žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 8. 9. 2017, č. j. 1552/ZPZ/2016-81, jímž bylo zamítnuto odvolání paní K. S. a zemřelé J. Š., resp. její právní nástupkyně paní M. R., a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Děčín, odbor životního prostředí, ze dne 10. 12. 2003, č. j. OŽP/132457/03/4307/03/Nov, kterým byly přiřčeny další souvislé honební pozemky k honebnímu společenství Malšovice.

S ohledem na obsah žaloby je zřejmé, že se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jakožto správního orgánu, což znamená, že v tomto případě se jedná o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 s. ř. s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 5 s. ř. s., dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřípustnosti návrhu v ust. § 5 s. ř. s. je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 68 písm. a) s. ř. s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný, přičemž ust. § 68 písm. a) s. ř. s. stanovuje, že žaloba je nepřípustná tehdy, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

V daném případě přitom soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba odmítnout, a to právě s poukazem právě na ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. v návaznosti na ust. 68 písm. a) s. ř. s.

K tomuto závěru soud dospěl s ohledem na zjištění, že žalobou napadeným rozhodnutím nebylo rozhodováno o řádném opravném prostředku (odvolání) žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí, nýbrž o odvolání paní K. S. a zemřelé J. Š., resp. její právní nástupkyně paní M. R., a žalobou napadeným rozhodnutím nedošlo rovněž k újmě práv žalobce tím, že by došlo ke změně prvoinstančního rozhodnutí vydaného Městským úřadem Děčín, odborem životního prostředí, v rámci podaného opravného prostředku jiným účastníkem správního řízení.

Žalobce sám mohl prvoinstanční rozhodnutí správního orgánu napadnout do 15 dnů ode dne jeho doručení odvoláním, tedy řádným opravným prostředkem, a případem by se tak nadále zabýval žalovaný, tj. Krajský úřad Ústeckého kraje. Pokud by žalovaný v odvolacím řízení proti odvolání žalobce vydal rozhodnutí, se kterým by se žalobce neztotožnil, pak by proti tomuto rozhodnutí bylo možné podat žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Skutečnost, že žalobou napadeným rozhodnutím je toliko rozhodováno o řádném opravném prostředku osob odlišných od žalobce, a nikoliv přímo o odvolání žalobce, a že žalobou napadeným rozhodnutím nedošlo k újmě práv žalobce, neboť prvoinstanční rozhodnutí nebylo žalobou napadeným rozhodnutím změněno, prokazatelně vyplývá z písemného vyhotovení žalobou napadeného rozhodnutí.

Skutečnost, že žalobce předmětnou žalobou brojí proti druhoinstančnímu rozhodnutí, aniž by proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal řádný opravný prostředek, tedy aniž by vyčerpal řádné opravné prostředky, si soud ověřil ještě u Krajského úřadu Ústeckého kraje, tedy žalovaného, který ve vyjádření k žalobě a žádosti o originál spisu Ministerstva zemědělství ze dne 6. 12. 2017, opakovaně uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí bylo

odvoláním napadeno paní K. S. a zemřelou J. Š., resp. její právní nástupkyní paní M. R., nikoliv žalobcem.

Za současného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je ve smyslu ust. § 68 písm. a) s. ř. s. nepřipustná, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. odmítl, když žalobce napadá toliko druhoinstanční rozhodnutí, přičemž proti prvoinstančnímu rozhodnutí nepodal žádný opravný prostředek.

Nutnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ke správnímu soudu přitom opakovaně konstatoval i Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 672/2005 a je také dostupný na www.nssoud.cz).

Z důvodu odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku v částce 3 000 Kč za podání žaloby. Uhrazený soudní poplatek v celkové výši 3 000 Kč bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v ust. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Za správnost vyhotovení: I. T.

Ústí nad Labem 11. září 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: I. T.